

Vitreus İçine Lükse Nükleus Parçalarının Çıkarılmasında Fakofragmantasyon ve Crushing Yöntemleri *

Phacofragmentation and Crushing Techniques for Removing the Retained Lens Fragments in the Vitreous

M. Necati DEMİR¹, Mehmet A. ACAR², Nurten ÜNLÜ², Hülya KOCAOĞLAN², Müge SARGIN¹, Firdevs ÖRNEK³

Öz

Amaç: Katarakt cerrahisi sırasında vitreus içine lükse lens parçalarına fakofragmantasyon veya crushing teknigi kullanilarak yapılan pars plana vitrektoni (PPV) sonuçlarının değerlendirilmesi.

Gereç ve Yöntem: Mayıs 1998-Ocak 2005 tarihleri arasında katarakt cerrahisi sırasında vitreusa düşmüş nükleus parçalarının çıkarılması amacıyla PPV yapılan 17 erkek 10 kadın toplam 27 olgu, uygulanan cerrahi teknik, peroperatif ve postoperatif komplikasyonlar ve görsel başarı yönünden retrospektif olarak incelendi.

Bulgular: 27 olgunun ortalama yaşı 70.7 (56-86) ve ortalama takip süresi 10.7 (3-36) ay idi. Katarakt cerrahisi ile PPV arasında geçen süre ortalama 14.8 (2-48) gündü. PPV öncesi en sık rastlanan bulgular göz içi enfiamasyon (%51.8), kornea ödemi (%44.4) ve göz içi basinc (GİB) artışı (%29.6) idi. Olguların 12'sinde fakofragmantasyon, 10'unda vitrektoni ve ışık probu kullanilarak yapılan crushing yöntemi uygulanırken 5 olguda lens sıvi perflorokarbon ile yüzdürülerek limbal yolla çıkarıldı. Peroperatif komplikasyon olarak fakofragmantasyon uygulanan 3 (%25) gözde iatrogenik yırtık, crushing uygulanan 1 (%10) gözde koroid dekolmanı gelişti. Sonuç görme keskinliği 3 olguda p+p+ - el hareketi, 4 olguda 1-4 mps, 10 olguda 0.1-0.4 ve 10 olguda da 0.5 ve üzeri idi. Postoperatif dönemde görme keskinliğinin %74.1 olguda arttiği, %18.5 olguda aynı düzeye kaldığı ve %7.4 olguda ise azaldığı saptandı. Postoperatif dönemde geçici kornea ödemi %18.5, medikal tedavi ile kontrol edilebilen GİB yükseliği %11.1, regmatogen retinal dekolmanı %7.4, selofan makülopati %7.4 ve büllöz keratopati %7.4 oranında saptandı.

Sonuç: Katarakt cerrahisi sonrası vitre içine lükse olmuş lens parçalarının temizlenmesinde PPV ile beraber uygun olgularda crushing yöntemi fakofragmantasyona göre daha güvenli bir cerrahi yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt cerrahisi, vitreusa lükse lens materiyali, pars plana vitrektoni.

ABSTRACT

Purpose: To evaluate the results of Pars Plana Vitrectomy (PPV) with either phacofragmentation or crushing technique for the removal of retained lens materials in the vitreous during the cataract surgery.

Materials and Methods: Twenty seven patients (17 male, 10 female) who underwent PPV for the removal of the lens fragments in the vitreous as a complication of cataract surgery from May 1998 to January 2005 were retrospectively evaluated; in terms surgical techniques, peroperative and postoperative complications and visual success.

Results: The mean age of the 27 patients was 70.7 years(56-86 years) and the average follow-up period was 10.7 (3-36) months. The average period between cataract surgery and PPV was 14.8 days (2-48). Intraocular inflammation (51.8%), corneal edema (44.4%), and increased intraocular pressure (IOP) (29.6%) were the most common findings before PPV. The lens material was removed with phacofragmentation in 12 patients, crushed between the vitrectomy instrument and light pipe in 10 patients and through limbal extraction with the help of perfluorocarbon liquid in 5 patients. The peroperative complications were three iatrogenic tears in phacofragmentation groups (25%) and one choroidal detachment in crushing group (10%). The final visual acuity was (p+p+)-hand motion in 3 eyes, counting finger at 1-4 meters in 4 eyes, 0.1-0.4 in 10 eyes and 0.5 or better in 10 eyes. The visual acuity improved in 74.1% of eyes, remained the same in 18.5% of eyes, and deteriorated in 7.4% of eyes in the postoperative period. Postoperative complications were temporary corneal edema (18.5%), increased intraocular pressure (11.1%), rhegmatogenous retinal detachment (7.4%), cellophane maculopathy (7.4%) and bulloze keratopathies (7.4%).

Conclusion: Pars plana vitrectomy with crushing technique may be safer than phacofragmentation in selective cases with retained lens material after cataract surgery.

Key Words: Cataract surgery, retained lens material in vitreous, pars plana vitrectomy.

Ret-Vit 2006;14:189-192

Geliş Tarihi : 23/05/2006

Kabul Tarihi : 14/07/2006

Received : May 23, 2006

Accepted: July 14, 2006

* TOD 39. Ulusal Oftalmoloji Kongresinde serbest bildiri olarak sunulmuştur.
1- SB Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Klinikleri, Ankara, Uzm. Dr.
2- SB Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Klinikleri, Ankara, Doç. Dr.
3- SB Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi 2. Göz Kliniği Şefi, Ankara, Uzm. Dr.

1- M.D. Ankara Education and Research Hospital, Ankara / TURKEY
DEMİR M.N., demirnecati@hotmail.com
SARGIN M., sarginmuge@yahoo.com
2- M.D. Associate Professor, Ankara Education and Research Hospital, Ankara / TURKEY
ACAR M.A., macar06@hotmail.com
ÜNLÜ N., unlunurten@yahoo.com
KOCAOĞLAN H., kocaoglanh@yahoo.com
3- M.D. Ankara Education and Research Hospital, Ankara / TURKEY
ÖRNEK F., firdevsornek@yahoo.com

Correspondence: M.D. M. Necati DEMİR
Ankara Education and Research Hospital, Ankara / TURKEY

GİRİŞ

Katarakt cerrahisi sırasında lens parçalarının vitreus içine düşmesi nadir görülen ancak ciddi bir komplikasyondur.¹⁻¹³ Fakoemülsifikasyon tekniğinin kullanımının artması ile birlikte bu komplikasyonun görülme sıklığı da artmıştır.^{3,6-14}

Vitreusa lükse lens materyallerine bağlı olarak görme keskinliğinde azalma, göz içi enfiamasyon, yüksek göz içi basıncı, kornea ödemi, kistoid maküla ödemi, vitreus hemorajisi ve retina dekolmanı gibi komplikasyonlar gelişebilmektedir.^{4,7-11}

Hesaplanması zor olmakla birlikte literatürde vitreusa düşen nükleus parçalarının oranı %0,4-4 arasında bildirilmekle birlikte⁶ özellikle son 10 yılda ülkemizde fakoemülsifikasyonun yaygınlaşması ile birlikte bu oranın daha yüksek olması beklenebilir.

Genel olarak vitreusa düşen çok küçük nükleus parçalarının konservatif tedavi ile takibi yönünde ortak görüşmasına karşın^{5,8,11} küçük lens materyallerinin kalıcı inflamasyona ve buna bağlı komplikasyonlara yol açabileceğinin yönünde görüşler de mevcuttur.²

Günümüzde bu olgulara uygulanan en ideal cerrahi tedavi farklı teknikler kullanılarak yapılabilen pars plana vitrektomi (PPV) operasyonudur. PPV ile parçacıkların temizlenmesi kornea ödemi ve üveiti azaltmakta, gözü basıncını (GİB) düşürerek görme keskinliğini artırmaktadır.^{1,4,8}

Bu çalışmada katarakt cerrahisi sonrasında vitreusa düşmüş lens parçalarının temizlenmesi amacıyla farklı tekniklerle PPV yapılan bir grup hastanın sonuçları değerlendirilmiştir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Mayıs 1998-Ocak 2005 tarihleri arasında S.B. Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Kliniğinde gerek bu klinikte gerekse farklı merkezlerde yapılan katarakt cerrahileri sonucunda vitreusa düşmüş nükleus ve korteks parçalarının çıkarılması amacıyla PPV yapılan 17 erkek 10 kadın toplam 27 olgu retrospektif olarak değerlendirildi.

Tüm hastalara standart 3 yollu PPV yapıldı. Katarakt operasyonu ile eş zamanlı PPV hiçbir olguda uygulanmadı. İlk operasyonda afak bırakılan hastalara sekonder göz içi lensi (GİL) implantasyonu yapıldı.

Ciddi enfiamasyon, kalıcı GİB yüksekliği ve 1/4 oranından büyük nükleus parçaları veya multipl lens parçaları PPV endikasyonları olarak belirlendi. Olgularda korteks bakiyeleri ve yumuşak nükleus parçaları ve küçük sert parçalar vitrektomi probu ve ışık probu arasında parçaların ezilerek uygulandığı "crushing" yöntemi ile, diğer sert nükleus parçaları fakofragmantasyon ile ve bu iki yöntemle çıkarılamayan nükleus parçaları ise sıvı perflorokarbon kullanılarak yüzdürülüp limbal yolla çıkarıldı.

Hastaların yaşı, cinsi, operasyon öncesi görme keskinlikleri, göz içi basıncıları, lens parçalarının boyutu, GİL durumları, uygulanan cerrahi yöntem, operasyon sonrası göz bulguları, sonuç görme ve komplikasyonlar kaydedildi.

BULGULAR

Hastaların ortalama yaşı 70.7 (56-86) idi. Olguların 8'i (%29.6) farklı kliniklerden bize refere edilmiş, 19 olgu ise kliniğimizde katarakt cerrahisi geçirmiştir. Olguların tümünde fakoemülsifikasyon tekniği ile katarakt cerrahisi uygulanmıştır. PPV operasyonu öncesi hastaların %81.4'ünde görme keskinliği 5 mps' nin altında idi.

PPV öncesi hastaların 2'inde primer açık açılı glokom, 2'inde proliferatif diabetik retinopati ve 2'inde ise yaşa bağlı maküla dejenerasyonu mevcut idi.

Hastaların ortalama takip süresi 10.7 (3-36) ay, katarakt cerrahisi ile PPV arasında geçen süre ortalama 14.8 (2-48) gündü. PPV öncesi en sık rastlanan göz bulguları görme keskinliğinde azalma (% 81.4), göz içi enfiamasyon (%51.8), kornea ödemi (%44.4) ve GİB artışı (%29.6) idi. (Tablo 1)

Göz Bulguları	Hasta sayısı (n=27)	(%)
Görme keskinliği 5mps' nin altında	22	(81.4)
Göz içi enfiamasyon	14	(51.8)
Kornea ödemi	12	(44.4)
GİB artışı	8	(29.6)

GİB: Göz içi basıncı

Tablo 1: Pars plana vitrektomi öncesi göz bulguları.

Operasyon sırasında yapılan tespit'e göre vitreusa lükse lens parçalarının boyutu 10 olguda 1/4 -1/2 arası, 10 olguda 1/2- 1/1 arası ve 7 olguda ise totale yakın olarak tespit edilmiştir.

PPV sırasında lens parçaları 12 olguda pars plana fakofragmantasyon, 10 olguda "crushing" yöntemi ve 5 olguda ise sıvı perflorokarbon yardımıyla yüzdürülerek limbal yolla çıkarılmıştı. Fakofragmantasyon yapılan 12 olgunun 4'ünde, crushing yapılan 10 olgunun 8'inde de sıvı perflorokarbon kullanıldı. Sıvı perflorokarbon kullanılan olgular ile kullanılmayan olgular arasında sonuç görme açısından anlamlı fark yoktu. (Fisher's exact test, p=0.204)

Sonuç görme keskinliği 3 olguda (p+p+)-elh, 4 olguda 1-4 mps, 10 olguda 0.1-0.4 ve 10 olguda 0.5 ve üzerinde idi. (Tablo 2) PPV sonrası görme keskinliği %74.1 olguda artarken, %18.5 olguda aynı düzeyde kaldı. %7.4 olguda ise görme keskinliğinde azalma gözleendi. PPV sonrası görme keskinliği 0.1' in altında olan 7 olguda sonuç görmeyi etkileyen sebepler

GK	Preop n=27	(%)	Postop n=27	(%)
(p+p+) / Elh	8	(29.6)	3	(11.1)
1-4 mps	14	(51.8)	4	(14.8)
0.1-0.4	4	(14.8)	10	(37)
0.5 ve üzeri	1	(3.7)	10	(37)

GK: Görme keskinliği

Tablo 2: Preoperatif ve Postoperatif Görme Keskinlikleri.

2 olguda bant keratopati, 2 olguda makülayı tutan retina dekolmanı, 1 olguda kistoid maküla ödemi ile birlikte selofan makülopati, 1 olguda glokoma bağlı optik atrofi ve 1 olguda ise proliferatif diabetik retinopati idi.

Olguların hiçbirinde PPV katarakt cerrahisi ile eş zamanlı yapılmadı. Katarakt cerrahisi ile PPV arasındaki süre ortalama 14.8 gün (2-48 gün) idi. PPV operasyonu 15 günden sonra yapılan 10 olgunun 6'ında (%60) görme keskinliğinde artış görülürken, ilk 14 gün içerisinde operasyon yapılan 17 olgunun 14'ünde (%82.3) görme keskinliğinde artış kaydedildi. Bu sonuçların istatistiksel olarak anlamlı bir fark oluşturmadığı tespit edildi. (Fisher's exact test, p=0.365)

PPV öncesi olguların 14'ü (%51.8) afak, 13'ü ise (%48.2) psödofak idi. PPV sonrası afak olguların 9'una sulkusa göz içi lensi (GİL), 4'üne skleral fiksasyonlu GİL konurken, 1 olguya da ön kamaraya GİL yerleştirildi. Psödofakik olguların 3'üne ise GİL reposisyonu yapıldı. Operasyon öncesi afak olan hastalar ile psödofak olan hastaların ameliyat sonrası düzeltilmiş görme keskinlikleri arasında anlamlı fark yoktu. (Fisher's exact test, p=1.000)

Peroperatif komplikasyon olarak fakofragmantasyon uygulanan 3 gözde iatrojenik yirtık gelişti. Bu olguların 2 tanesinde kriyo ile yirtık gevrenirken, SF₆ ile pnemotik retinopeksi yapıldı. Üçüncü olguda ise kriyo ve internal tamponat olarak C₃F₈ kullanıldı. 3. olguda postoperatif retina dekolmanı gelişti ve sörklaj, PPV, posterior retinotomi ve silikon tamponat kullanılarak retina yataştırıldı. Crushing uygulanan 1 olguda ise peroperatif olarak koroid dekolmani ve hifema gelişti. Postoperatif dönemde koroid dekolmani spontan olarak düzeldi. Postoperatif dönemde görülen diğer komplikasyonlar ve oranları Tablo 3'de belirtilmiştir.

Komplikasyonlar	Hasta sayısı	(%)
Geçici kornea ödemi	5	(18.5)
GİB yükseklüğü	3	(11.1)
Regmotojen retina dekolmanı	2	(7.4)
Selofan makülopati / KMÖ	2	(7.4)
Büllöz keratopati	2	(7.4)

KMÖ : Kistoid maküla ödemi.

Tablo 3: 27 haftada Pars plana vitrektomi sonrası görülen komplikasyonlar

Olguların ikisinde (%7.4) görme keskinliği PPV öncesi görme keskinliğinden daha düşük bir düzeyde idi. Bu vakaların her ikisinde de büllöz keratopati gelişmiş. Büllöz keratopati gelişen hastaların bir tanesi fakofragmantasyon yapılan rupttan diğeri ise limbal yolla lens ekstraksiyon yapılan rupttan idi.

TARTIŞMA

Fakoemulsifikasyon cerrahisi sonrası vitreusa lükse lens parçalarının PPV ile çıkarılmasında, vitreus opasitesi, kalıcı göz içi enflamasyon, kalıcı göz içi basınç artışı, %25 den büyük lens parçası veya multipl lens parçası, korneal ödem, vitreus kanaması ve retina dekolmanı başlıca en-

dikasyonları oluşturmaktadır.^{5,8,15} PPV ile görme keskinliği artmakta sekonder komplikasyonlar düzeltilebilmekte ve hasta memnuniyeti artırılabilirmektedir.^{8,15,16}

Katarakt cerrahisi ile PPV arasındaki sürenin belirlenmesi konusunda fikirbirliği yoktur. Yeo ve arkadaşları PPV zamanı ile vitreusdaki enflamatuvlar hücre sayısı arasında anlamlı ilişki tespit etmişlerdir.⁴ İlk hafta içerisinde opere edilen hastaların vitreusunda daha sonra vitrektomi yapılan hastalarinkine göre anlamlı derecede daha az enflamatuvlar hücre olduğunu bildirmiştir. Çalışmalarındaki bir diğer sonuç ise en fazla enflamatuv reaksiyonun 1 haftadan sonra ortaya çıktığını belirtmektedir.⁴ Birçok çalışmada sonuç görme keskinliği ile vitrektominin yapılmış süresi arasında bir bağlantı olmadığı bildirilmekle birlikte erken dönemde yapılan PPV'nin görme prognozuna daha olumlu etkisi olduğunu, kronik glokom gelişim oranını azalttığını bildiren yayınlar da mevcuttur.^{1,2,4,13} Serimizde ilk 15 gün içerisinde opere edilen olgular ile daha sonra operasyonu yapılan olgular arasında sonuç görme keskinliği açısından anlamlı bir fark tespit edilmedi.

Alvin ve ark.⁸ çalışmalarında vitrektomi öncesi göç içi enflamasyon oranını %40.7, kornea ödemi ve GİB artışı oranını %29.6 olarak bildirirken, Kaya ve ark.¹¹ bu oranları sırasıyla %53.8 ve % 38.4 olarak bildirmiştir. Çalışmamızda PPV öncesi göz içi enflamasyon %51.8, kornea ödemi %44.4 ve GİB artışı %29.6 olarak tespit edilirken postoperatif dönemde medikal tedavi ile tüm olgularımızda enflamasyon kontrol altına alınmıştır.

Yeo ve ark.⁴ PPV sonrası olgularının %59'unda, Durukan ve ark.⁹ ise %54.4 gözde görme keskinliğinin 0.5'in üzerine çıktığını bildirmiştir. Olgularımızın PPV öncesinde %81.4'ünde görme keskinliği 0,1'in altında iken, PPV sonrası %37'sinde görme keskinliği 0.5'in üzerine çıkmış, %74.1'inde görme keskinliğinde artış gözlenmiştir.

Vitreusa lükse lenslerin çıkarılması ve olası komplikasyonların önlenmesi için pars plana vitrektomi güvenli ve başarılı bir yöntemdir.¹ PPV teknikleri ise farklılık göstermektedir. Michels ve ark. çalışmalarında bu amaçla ultrasonik fakofragmantasyon, mekanik crushing ve limbal ekstraksiyon tekniklerini kullanmışlardır.¹⁷ Crushing tekniği daha sonraları da özellikle yumuşak nükleus parçaları ve küçük sert parçaların varlığında birçok araştırmacı tarafından kullanılmıştır. Materyal vitrektomi probu ve ışık probu arasında ezilerek aspire edilmiştir.³⁻⁵ Pars plana fakofragmantasyon yönteminin vitreus traksiyonunu sonucu retina dekolmanı riskinin arttığını bildiren yayınlar mevcuttur. Borne ve ark.¹⁹ çalışmalarında fakofragmotom kullandıkları hastalarda %24 kullanmadıkları hastalarında ise %12 oranında retina dekolmanı bildirirken, Morel ve ark.²⁰ fragmotom ve okütom kullanarak yaptıkları 34 hastalık PPV serisinde %17 retina dekolmanı bildirmiştir. Al-Khaier ve ark. ise bu oranı %19 olarak tebliğ etmişlerdir.²¹ Oruç ve ark. 85 vakalık seride bu oranın %7 olarak bildirirken, buna karşılık fakogrammatom kullanımına karşın retina dekolmanı ile karşılaşmadıklarını bildiren yayınlarda mevcuttur.^{22,23} Fakofragmatom ısunun ısinması sklerotomi çevresindeki vitreus ve retinada traksiyon ile sonuçlanabilir. Bunu önlemek için minimum ultrasonik enerji kullanılmasında fayda vardır. Fakofrag-

mantasyosyona geçilmeden önce vitreus tamamen alınmadı ise kesici olmadan yapılan güçlü vakum etkisi yine vitreus traksiyonuna ve retina yırtığına neden olabilir. Çalışmamızda fakofragmantasyon uygulanan 12 olgunun 3'ünde (%25) oranında retina yırtığı gelişirken bu olgulardan ikisi gaz ile yataşti, 1 tanesine ise postoperatif retina dekolmanı nedeniyle PPV ve silikon yağı ile internal tamponat uygulandı.

Perflorokarbon sıvılarının özellikle fakofragmatom kullanımı sırasında ultrasonik dalgalara karşı retina'yı koruduğu ileri sürülmüştür.^{5,15} Akkin ve arkadaşları perflorokarbon sıvılarının kullanımının görsel ve anatomiik sonuçlar açısından anlamlı bir fark oluşturduğunu bildirirken, Borne çalışmasında bu sıvıları kullanmanın ek bir koruyucu etkisinin olmadığını savunmuştur.^{24,19} Çalışmamızda sıvı perflorokarbon kullanılan olgular ile kullanılmayan olgular arasında sonuç görme keskinliği açısından anlamlı sonuç elde edildi.

Katarakt cerrahisi sonucunda vitreus içine lens lüksasyonu kötü görme derecesine ve birtakım komplikasyonlara yol açabilemektedir. PPV ile birlikte özellikle yumuşak nükleuslarda ve küçük sert materyallerde "crushing" tekniği ile nükleusun yenerek aspire edilmesi mümkün ve daha güvenlidir. Diğer olgularda fakofragmantasyon ve limbal ekstraksiyon teknikleri kullanılabilir. Sıvı perflorokarbon kullanımı limbal ekstraksiyon başta olmak üzere tüm bu tekniklerin kullanımını kolaylaştırmın yanısıra daha güvenli de kılabilmektedir.

KAYNAKLAR

1. Blodi BA, Flynn HW, Blodi C. et al.: Retained nuclei after cataract surgery. *Ophthalmology*. 1992;99:41-44.
2. Gilliland GD, Hutton WL, Fuller DG.: Retained intravitreal lens fragments after cataract surgery. *Ophthalmology*. 1992;99:1263-1269.
3. Stenkula S, Byhr E, Crafoord S. et al.: Tackling the dropped nucleus. *Acta Ophthalmol*. 1998;76:220-223.
4. Yeo LMW, Charteris DG, Bunce C. et al.: Retained intravitreal lens fragments after phacoemulsification: a clinicopathological correlation. *Br J Ophthalmol*. 1999;83:1135-1138.
5. Verma L, Gogoi M, Tewari HK et al.: Comparative study of vitrectomy for dropped nucleus with and without the use of perfluorocarbon liquid. Clinical, electrophysiological and visual field outcomes. *Acta Ophthalmol Scand*. 2001;79:354-358.
6. Aasuri MK, Kompella VB, Majji AB.: Risk factors for and management of dropped nucleus during phacoemulsification. *J Cataract Refract Surg*. 2001;27:1428-1432.
7. Hansson LJ, Larsson J.: Vitrectomy for retained lens fragments in the vitreous after phacoemulsification. *J Cataract Refract Surg*. 2002;28:1007-1011.
- 8- Alvin KH, Kenneth KW, Timoty YY et al.: Pars plana vitrectomy in the management of retained intravitreal lens fragments after cataract surgery. *Clinical and Experimental Ophthalmology*. 2002; 30:399-403.
- 9- Durukan AH, Akar Y, Erdem Ü ve ark.: Fakoemülsifikasyon Cerrahisi Sırasında Vitreusa Düşen Lens Parçalarında Pars Plana Vitrektomi Sonuçları ve Prognostik Faktörler. *MN Oftalmol*. 2003;10:236-240.
- 10- Kaynak S, Öner HF, Koçak N, ve ark.: Vitreusa Düşen Lens Parçalarında Pars Plana Fakofragmantasyon. *MN Oftalmol*. 2003; 10:130-133.
- 11- Kaya F, Bayraktar Z, Yaman E ve ark.: Fakoemülsifikasyon Sonrası Vitreusa Düşmüş Lens Parçalarının Temizlenmesi İçin Pars Plana Vitrektomi. *Ret-Vit*. 2005;13:129-134.
- 12- Brazitikos PD, Androudi S, Alexandridis A et al.: Up-irrigation of dropped nuclear fragments during phacoemulsification with the bimanual irrigation-aspiration system. *Acta Ophthalmologica Scandinavica*. 2003;81:76-77.
- 13- Horiguchi M, Kojima Y, Shimada Y.: Removal of lens material dropped into the vitreous cavity during cataract surgery using an optical fiber-free intravitreal surgery system. *J Cataract Refract Surg*. 2003;29:1256-1259.
- 14- Kim JE, Flynn HW, Smiddy WE et al.: Retained lens fragments after phacoemulsification. *Ophthalmology*. 1994;101:1827-1832.
- 15- Monshizadeh R, Samiliy N, Haimovici R.: Management of retained intravitreal lens fragments after cataract surgery. *Surv Ophthalmol*. 1999;43:397-404.
- 16- Boscher C, Lebusson DA, Lean JS et al.: Vitrectomy with endoscopy for management of retained lens fragments and/or posteriorly dislocated intraocular lens. *Graefe's Arch Clin Ophthalmol*. 1998;236:115-121.
- 17- Michels RG, Shacklett DE.: Vitrectomy technique for removal of retained lens material. *Arch Ophthalmol*. 1977;95:1767-1773.
- 18- You TT, Arroyo JG.: Surgical approaches for the removal of the posteriorly dislocated crystalline lenses. *Int Ophthalmol Clin*. 1999;39:249-259.
- 19- Borne MJ, Tasman W, Regillo C et al.: Outcomes of vitrectomy for retained lens fragments. *Ophthalmology*. 1996;103:971-976.
- 20- Morel C, Roman S, Metge F et al.: Surgery of intravitreous nuclear luxations post-phacoemulsification. *J Fr Ophthalmol*. 1998; 21:170-175.
- 21- Al-Khaier A, Wong D, Lois N et al.: Determinants of visual outcome after pars plana vitrectomy for posteriorly dislocated lens fragments in phacoemulsification. *J Cataract Refract Surg*. 2001; 27:1199-1206.
- 22- Oruç S, Kaplan H.: Outcome of vitrectomy for retained lens fragments after phacoemulsification. *Ocular Immunol Inflamm*. 2001;9:41-47.
- 23- Kapusta M, Chen JC, Lam WC.: Outcomes of dropped nucleus during phacoemulsification. *Ophthalmology*. 1996;103:1184-1187.
- 24- Akkin C, Üretmen Ö, Erakgün T ve ark.: Fakoemülsifikasyon sırasında vitreusa disloke olan nukleus parçalarında tedavi sonuçları. *Ret-Vit*. 2002;10:127-134.